

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 786

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 22 noiembrie 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 739 din 20 septembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. 8 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului.....	2–3	Sport și Tineret — Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu”, din domeniul privat al statului în domeniul public al acestuia și transmiterea din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret — Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu” în domeniul public al Municipiului București și în administrarea Consiliului General al Municipiului București	12–14
Decizia nr. 744 din 20 septembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 313 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	4–5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 776 din 25 septembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2, 5 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și cele ale art. 1 pct. 99 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale	5–7	1.479/994/1.487. — Ordin al ministrului dezvoltării regionale și turismului, al ministrului afacerilor europene și al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, privind modificarea și completarea Ordinului ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor și al ministrului economiei și finanțelor nr. 850/3.641/2008 pentru aprobarea categoriilor de cheltuieli eligibile în cadrul axei prioritare „Asistență tehnică” a Programului de cooperare transfrontalieră România—Bulgaria 2007—2013.....	14–15
Decizia nr. 786 din 27 septembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor capitolului IV secțiunea a 6-a — „Calculul pensiilor” din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	7–9	ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
Decizia nr. 788 din 27 septembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 239/2009 pentru modificarea art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului	9–11	770. — Ordin pentru modificarea Metodologiei privind organizarea concursului pentru ocuparea postului de director general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și a posturilor de președinți-directori generali ai caselor de asigurări de sănătate, în vederea îndeplinirii indicatorilor de performanță, încheierea contractelor de management și evaluarea activității acestora, aprobată prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 15/2008	16
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.117. — Hotărâre privind trecerea unui teren, aflat în administrarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului — Autoritatea Națională pentru			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 739**

din 20 septembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. 8 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniel-Liviu Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. 8 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, excepție ridicată de Nicolae Rizea, Constantin Dobrogeanu, Ionuț Dobrogeanu, Sabin Dobrogeanu și Alexandrina Fătu în Dosarul nr. 9.402/300/2006*, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 208D/2012.

La apelul nominal răspunde, personal, Nicolae Rizea, autor al excepției. Pentru Constantin Dobrogeanu, autor al excepției, se prezintă avocatul Ioan Deleanu, cu delegație depusă la dosar, iar pentru partea Ileana Negri răspunde avocatul Daniela Stan, cu împuternicire avocațială depusă la dosar.

Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului Ioan Deleanu, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că prin interdicția de înstrăinare instituită de art. 9 alin. 8 din Legea nr. 112/1995 se reduc drastic drepturile proprietarilor-cumpărători în baza Legii nr. 112/1995, astfel cum acestea sunt garantate prin art. 44 din Constituție. De asemenea, apreciază că, în redactarea reglementării criticate, au fost omise cu desăvârșire o serie de alte moduri de dobândire a dreptului de proprietate, și anume prin moștenire. În acest context, apreciază că legiuitorul a săvârșit o regretabilă eroare, refuzând să detalieze textul, și să scoată de sub interdicția de înstrăinare locuințele dobândite prin moștenire. În final, arată că existența acestei norme a produs consecințe grave, prin aceea că fiecare instanță de judecată din țară a fost lăsată să interpreteze în mod diferit, fie pe temeiul bunei-credințe, fie pe considerente care excedează actului concret de justiție. În acest sens, depune note scrise la dosar.

Nicolae Rizea, autor al excepției, susține neconstituționalitatea prevederilor art. 9 alin. 8 din Legea nr. 112/1995, apreciind că acestea contravin dispozițiilor constituționale ale art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată și art. 46 privind dreptul la moștenire.

Reprezentantul părții Ileana Negri, avocatul Daniela Stan, consideră că reglementarea criticată este constituțională și solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca

neîntemeiată. Arată că interdicția temporară de înstrăinare are în vedere bunul (locuința), nu persoana, și reprezintă o limitare a unuia dintre atributele dreptului de proprietate, și anume dispoziția, în acord cu dispozițiile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.288/2009.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 7.520 din 25 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 9.402/300/2006*, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. 8 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului.** Excepția a fost ridicată de Nicolae Rizea, Constantin Dobrogeanu, Ionuț Dobrogeanu, Sabin Dobrogeanu și Alexandrina Fătu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva Încheierii de ședință din 9 septembrie 2010 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale. Astfel, arată că prevederile art. 9 alin. 8 din Legea nr. 112/1995 instituie o interdicție de strictă interpretare, care se referă numai la chiriași și la actele de înstrăinare între vii, iar nu și la moștenitorii legali și actele de înstrăinare *mortis causa*. În acest context, aceștia susțin că, în speță, instanțele de judecată care au analizat fondul cauzei au interpretat și aplicat în mod greșit prevederile legale deduse controlului de constituționalitate.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor art. 44 din Constituție, deoarece textul de lege criticat stabilește o interdicție temporară de înstrăinare a locuințelor ce au fost dobândite în temeiul Legii nr. 112/1995, timp de 10 ani de la data cumpărării, iar nerespectarea acestei dispoziții legale imperative este sancționată de lege cu nulitatea absolută a actului de înstrăinare.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 9 alin. 8 din Legea nr. 112/1995 sunt neconstituționale în raport cu

dispozițiile art. 46 din Constituție, întrucât nu poate exista similitudine constituțională între dobânditorul chiriaș și dobânditorul moștenitor. În acest sens, arată că reglementarea criticată se referă la un dobânditor chiriaș care a cumpărat un bun imobil în temeiul Legii nr. 112/1995 și nicidecum la un moștenitor care nu a cumpărat nimic, ci doar a dobândit un bun. În plus, apreciază că prevederile legale criticate prevăd că termenul de interdicție temporară de 10 ani curge de la data cumpărării și nu de la data vreunei dobândiri prin moștenire. Ca atare, rezultă foarte clar că interdicția în cauză se referă la un „chiriaș” care a cumpărat, și nu la unul care a moștenit. Eventuala interdicție, chiar temporară, a atributului „abusus” al conținutului dreptului fundamental la moștenire ar reprezenta o limitare nepermisă de Constituție a acestui drept fundamental. În aceste condiții, Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate apare ca fiind întemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 9 alin. 8 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 29 noiembrie 1995, prevederi potrivit cărora „*Apartamentele dobândite în condițiile alin. 1 nu pot fi înstrăinate 10 ani de la data cumpărării*”.

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, acest text de lege contravine dispozițiilor constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 46 privind dreptul la moștenire.

Curtea constată că, la data sesizării sale, textul de lege criticat era abrogat expres prin art. 230 lit. Ț) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil. Având în vedere că prevederile art. 9 alin. 8 din Legea nr. 112/1995 sunt aplicabile în cauza concretă dedusă judecării și își produc efectele față de autorii excepției de

neconstituționalitate, în conformitate cu Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să examineze constituționalitatea textului de lege cu care a fost sesizată.

Examinând excepția, Curtea constată că, prin critica de neconstituționalitate formulată, autorii acesteia se referă, în concret, la o omisiune legislativă, fiind nemulțumiți de faptul că textul de lege criticat „nu ține seama de toate situațiile care ar trebui reglementate și de consecințele care ar putea să apară în funcție de scăpările din text”, dat fiind că legiuitorul, atunci când a inserat art. 9 alin. 8 în Legea nr. 112/1995, a omis cu desăvârșire o serie de alte moduri de dobândire a dreptului de proprietate în România.

Astfel, Curtea observă că autorii excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci tind la completarea reglementării legale criticate, soluția legislativă nemulțumindu-i din prisma a ceea ce nu cuprinde. Or, instanța de contencios constituțional nu poate complini omisiunile legislative, întrucât, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

De altfel, Curtea constată că, în ceea ce privește pretinsa contrarietate a prevederilor de lege criticate față de art. 44 din Constituție, s-a pronunțat prin mai multe decizii, cum ar fi: Decizia nr. 1.288 din 8 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 17 noiembrie 2009, sau Decizia nr. 625 din 12 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 29 iulie 2011, statuând că „interdicția temporară de înstrăinare are în vedere bunul (locuința) și reprezintă o limitare a unuia dintre atributele dreptului de proprietate, și anume dispoziția, în acord cu dispozițiile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora *conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege*.” Prin aceleași decizii, Curtea a reținut că „finalitatea legii este aceea de a interzice înstrăinarea prin acte juridice între vii în scop speculativ cu asemenea imobile achiziționate în condiții speciale, avantajoase pentru dobânditori.”

În ceea ce privește susținerea autorilor excepției potrivit căreia textul de lege criticat este neconstituțional „doar privind aplicarea nulităților actelor de înstrăinare moștenitorilor chiriașilor-cumpărători, adică *mortis causa*”, Curtea constată că interdicția de înstrăinare impusă de legiuitor prin art. 9 alin. ultim din Legea nr. 112/1995 a fost instituită *in rem* și nu *in personam*, operând, deci, și în sarcina moștenitorului legal, care nu ar putea transmite mai multe drepturi decât a dobândit prin moștenire.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. 8 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, excepție ridicată de Nicolae Rizea, Constantin Dobrogeanu, Ionuț Dobrogeanu, Sabin Dobrogeanu și Alexandrina Fătu în Dosarul nr. 9.402/300/2006*, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 744

din 20 septembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 313 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniel-Liviu Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 313 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată, din oficiu, de către Tribunalul Dolj — Secția I civilă în Dosarul nr. 27.241/215/2011 al acestei instanțe și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 799D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 27.241/215/2011, **Tribunalul Dolj — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 313 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății**, excepție ridicată, din oficiu, de către instanța de judecată într-o cauză având ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat „suferă de un viciu de neconstituționalitate prin formularea sa echivocă, ce a condus la o interpretare, implementată la nivel național, ale cărei consecințe practice sunt absurde și nesocotesc principiul egalității în fața legii, precum și principiul liberului acces la justiție și dreptul la un proces echitabil”. De asemenea, arată că, deși intenția legiuitorului nu a fost aceea de a conferi o protecție suplimentară persoanelor neasigurate în astfel de situații și de a-l trimite pe furnizorul de servicii medicale să îi identifice pe vinovați și să le probeze vinovăția, formularea ambiguă a textului de lege a dus la o interpretare inadecvată, în dezacord cu principiile constituționale.

Astfel, Tribunalul Dolj apreciază că textul de lege criticat nu reflectă voința reală a legiuitorului, care este aceea de a consacra doar o facultate, o posibilitate a furnizorului de servicii medicale de a-și recupera cheltuielile de spitalizare de la persoana vinovată, în acele situații procesuale în care acest fapt este posibil și în care el va fi ținut să probeze prestarea serviciului medical și cuantumul acestuia.

Modalitatea de formulare a textului comportă însă, în opinia instanței de judecată, un viciu de neconstituționalitate ce a dus

la implementarea în jurisprudență a tezei potrivit căreia, ori de câte ori furnizorul de servicii medicale are pretenții legate de prestarea serviciului medical, el nu are decât calea unei acțiuni directe și exclusive împotriva persoanei vinovate de săvârșirea unui fapt ilicit, ce a adus vătămări persoanei spitalizate. Aceasta a dus la crearea unor situații procesuale ce încalcă în mod flagrant prevederile art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (1), (2) și (3) din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că prevederile art. 313 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 prin care se instituie posibilitatea furnizorului de servicii medicale de a se subroga în toate drepturile și obligațiile procesuale ale caselor de asigurări de sănătate, în ceea ce privește pretențiile legate de spitalizare, nu încalcă principiile constituționale invocate.

Totodată, arată că instanța de contencios constituțional, în calitate de garant al Constituției, se pronunță asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, și nu „în măsura în care” un text de lege este sau nu constituțional, astfel cum a fost interpretat de instanța de judecată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 313 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, astfel cum au fost modificate și completate prin art. I pct. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 72/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și pentru abrogarea unor dispoziții din alte acte normative în domeniul sanitar, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 25 septembrie 2006.

Textul de lege criticat prevede că „*Persoanele care prin faptele lor aduc daune sănătății altei persoane răspund potrivit legii și au obligația să repare prejudiciul cauzat furnizorului de servicii medicale reprezentând cheltuielile efective ocazionate de asistența medicală acordată. Sumele reprezentând cheltuielile efective vor fi recuperate de către furnizorii de servicii medicale. Pentru litigiile având ca obiect recuperarea acestor*

sume, furnizorii de servicii medicale se subrogă în toate drepturile și obligațiile procesuale ale caselor de asigurări de sănătate și dobândesc calitatea procesuală a acestora, în toate procesele și cererile aflate pe rolul instanțelor judecătorești, indiferent de faza de judecată.”

Autorul excepției de neconstituționalitate apreciază că textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia susține că prevederile art. 313 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 sunt neconstituționale în măsura în care dispoziția legală criticată se interpretează în sensul că ea reprezintă sediul de reglementare al unei acțiuni civile directe și exclusive pe care o are furnizorul de servicii medicale împotriva persoanei vinovate de săvârșirea unui fapt ilicit ce a provocat daune sănătății altei persoane, ori de câte ori furnizorul are pretenții legate de cheltuielile de spitalizare.

De asemenea, Curtea reține că, în motivarea neconstituționalității prevederilor art. 313 alin. (1) din Legea nr. 95/2006, autorul excepției invocă practica neunitară a

instanțelor judecătorești, cauzată de formularea echivocă a acestui text de lege, ce a condus la o interpretare, implementată la nivel național, ale cărei consecințe practice sunt absurde și nesocotesc principiul egalității în fața legii, precum și principiul liberului acces la justiție și dreptul la un proces echitabil.

În jurisprudența sa, Curtea a arătat că problemele ce țin de interpretarea și aplicarea legii, respectiv luarea deciziei asupra incidentelor în cauză a unor texte de lege, revin instanței de judecată, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (1) din Constituție, care prevăd că „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege*”, iar nu instanței de contencios constituțional.

În cazul în care practica judiciară vădește o interpretare neunitară a normelor incidente în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești, Constituția, prin art. 126 alin. (3), acordă Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar nu Curții Constituționale competența de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către instanțele judecătorești.

Prin urmare, criticile formulate exced controlului de constituționalitate efectuat de Curtea Constituțională, iar excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 313 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată, din oficiu, de către Tribunalul Dolj — Secția I civilă în Dosarul nr. 27.241/215/2011 al acestei instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 776

din 25 septembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2, 5 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și cele ale art. I pct. 99 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (2) lit. h), art. 257 alin. (2) și art. 259 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și cele ale art. 296³ lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, excepție ridicată de Teodor Popa în Dosarul nr. 3.347/111/2011 al Tribunalului Bihor — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 506D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 ca devenită inadmisibilă, deoarece acestea au fost abrogate. În ceea ce privește celelalte dispoziții de lege criticate, pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, sens în care arată că legiuitorul se bucură de o largă marjă de apreciere în ceea ce privește stabilirea sistemului de impozitare și a contribuțiilor de asigurări sociale. De asemenea, invocă Decizia nr. 261/2012 prin care Curtea Constituțională a arătat că în noțiunea de „lege” menționată în cuprinsul art. 139 alin. (1) din Constituție sunt cuprinse și ordonanțele Guvernului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.347/111/2011, **Tribunalul Bihor — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (2) lit. h), art. 257 alin. (2) și art. 259 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cele ale art. 296³ lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale.**

Excepția a fost ridicată de Teodor Popa cu prilejul soluționării unei acțiuni civile având ca obiect recalcularea pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că actele normative criticate au fost adoptate cu încălcarea dispozițiilor art. 139 alin. (1) și art. 115 din Constituție. În acest sens, arată că „taxele” la care se referă ordonanțele criticate „fac obiectul de reglementare al legii, iar ordonanțele sunt acte normative cu putere de lege cu aplicare imediată, dar în formă adaptabilă. Acestea sunt valabile până la ratificarea de către Parlament sau sunt respinse de Parlament eventual cu dispoziții de anulare a efectelor nelegale produse.” De asemenea, consideră că sunt încălcate prevederile art. 115 din Constituție, întrucât sunt afectate drepturi fundamentale, precum dreptul la pensie și dreptul la un nivel de trai decent. În sprijinul acestor susțineri arată că, spre deosebire de reglementarea anterioară, în care impozitul pe venit și contribuția la asigurările sociale de sănătate aveau un quantum egal, prevederile de lege criticate au ca efect o creștere a contribuției la asigurările sociale de sănătate față de cuantumul impozitului pe pensie.

Tribunalul Bihor — Secția civilă consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 213 alin. (2) lit. h), art. 257 alin. (2) și art. 259 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010, precum și cele ale art. 296³ lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 891 din 30 decembrie 2010. În realitate, Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 pct. 2, 5 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010, dispoziții care modifică prevederile art. 213 alin. (2) lit. h) și art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, respectiv introduc în aceeași lege art. 257 alin. (2), precum și prevederile art. 1 pct. 99 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2010, prin care este introdus art. 296³ lit. d) în Codul fiscal.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2010: „*Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]*”

2. *La articolul 213 alineatul (2), litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:*

«*h) pensionarii cu venituri din pensii mai mici de 740 lei;*» [...]

5. *La articolul 257, după alineatul (2¹) se introduce un alineat nou, alineatul (2²), cu următorul cuprins:*

«*(2²) Pensionarii ale căror venituri din pensii depășesc 740 de lei datorează contribuția lunară pentru asigurările sociale de sănătate calculată potrivit prevederilor art. 259 alin. (2).*» [...]

7. *La articolul 259, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:*

«*(2) Contribuția datorată de pensionarii ale căror venituri din pensii depășesc 740 de lei este de 5,5% aplicată asupra acestor venituri și se virează odată cu plata drepturilor bănești asupra cărora se calculează de către cei care efectuează plata acestor drepturi. Prin aplicarea acestei cote nu poate rezulta o pensie netă mai mică de 740 de lei.*»

— Art. 1 pct. 99 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2010: „*După titlul IX¹ se introduce un nou titlu, titlul IX² «Contribuții sociale obligatorii», cuprinzând articolele 296²—296²⁰, cu următorul cuprins:*”

«TITLUL IX²

Contribuții sociale obligatorii

[...]

Art. 296³. — *Contribuabilii sistemelor de asigurări sociale Contribuabilii sistemelor de asigurări sociale sunt, după caz: [...]*

d) *pensionarii cu venituri din pensii care depășesc 740 lei;*» [...]

Autorul excepției consideră că dispozițiile acestor acte normative contravin următoarelor texte din Constituție: art. 139 alin. (1) referitor la impozite, taxe și alte contribuții, art. 115 alin. (6) referitor la domeniul de reglementare al ordonanțelor de urgență și art. 47 privind nivelul de trai și dreptul la pensie.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale, prin deciziile nr. 223 și nr. 224 din 13 martie 2012, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012, a constatat că

dispozițiile art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății sunt constituționale în măsura în care se interpretează în sensul că procentul de 5,5 se aplică numai asupra veniturilor din pensii care depășesc 740 de lei. Drept urmare a acestor decizii, dispozițiile de lege criticate au fost abrogate ori modificate pentru a fi puse de acord cu cele reținute de instanța de contencios constituțional prin deciziile amintite.

În prezenta cauză, aspectele invocate de autorul excepției cu privire la încălcarea unor drepturi fundamentale precum dreptul la pensie și dreptul la un nivel de trai decent — aspecte care vizează modul de așezare a contribuției de asigurări sociale de sănătate în raport cu modul de impozitare a pensiei — tind, în realitate, la obținerea unei soluții similare celei pronunțate în deciziile amintite. Așa fiind, Curtea constată că, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, această critică de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă.

În cauza de față, însă, autorul excepției formulează și critici de neconstituționalitate extrinsecă a Ordonanței de urgență a

Guvernului nr. 107/2010 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2010, arătând că acestea reglementează în domenii rezervate doar legilor, iar nu și ordonanțelor Guvernului.

Față de această critică, Curtea reține, în acord cu cele statuate prin Decizia nr. 261 din 20 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 31 mai 2012, că termenul de „lege” folosit în art. 139 alin. (1) din Constituție desemnează acte normative ce au forța juridică a legii, fiind incluse aici și ordonanțele Guvernului. Prin Decizia nr. 5 din 14 iulie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 22 iulie 1992, Curtea a reținut că, „pentru a se înlătura posibilitatea proliferării actelor normative de ordin administrativ în această materie, Constituția a consacrat regula după care impozitele și taxele pentru bugetul de stat (bugetul asigurărilor sociale de stat) se stabilesc numai prin act ce are forța juridică a legii [...]. Cuvântul *numai* dorește să bareze posibilitatea stabilirii de impozite și taxe pentru bugetul de stat, prin acte inferioare, ca forță juridică, legii, cum sunt hotărârile Guvernului”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2, 5 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și cele ale art. 1 pct. 99 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, excepție ridicată de Teodor Popa în Dosarul nr. 3.347/111/2011 al Tribunalului Bihor — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 septembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 786

din 27 septembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor capitolului IV secțiunea a 6-a — „Calculul pensiilor” din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor capitolului IV secțiunea a 6-a — „Calculul pensiilor” din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Mihail-Mugur-Păstorel Lazăr în Dosarul nr. 55.593/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 183D/2012.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției. Lipsește partea Casa de Pensii a Municipiului București, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, autorul excepției a depus note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și modificarea legii în privința calculului pensiei. În acest sens, arată că nivelul pensiei rezultat în urma aplicării textelor de lege criticate este foarte mic. Această situație este explicată de faptul că statul nu dispune de fonduri suficiente pentru a asigura plata unor pensii mai mari, însă o atare împrejurare este imputabilă tot statului, întrucât nu a administrat în mod corect anumite proprietăți de care dispunea.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că, în realitate, autorul acesteia urmărește modificarea prevederilor de lege criticate, aspect ce excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 55.593/3/2010, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor capitolului IV secțiunea a 6-a — „Calculul pensiilor” din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.**

Excepția a fost ridicată de Mihail-Mugur-Păstorel Lazăr cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată, în esență, că prevederile de lege criticate, care stabilesc modul de calcul al pensiei, aduc atingere dreptului la un nivel de trai decent. Astfel, consideră că, asemănător reglementării anterioare, calculul pensiei ar trebui să se facă în raport cu veniturile realizate în ultimii ani de activitate, iar nu în raport cu veniturile realizate pe întreaga perioadă de cotizare.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de autorul excepției la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile capitolului IV secțiunea a 6-a — „Calculul pensiilor” din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000.

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate contravin art. 47 alin. (1) din Constituție referitor la dreptul la un nivel de trai decent.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, anterior sesizării sale, Legea nr. 19/2000 a fost abrogată prin dispozițiile art. 196 lit. a) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010.

Având în vedere, însă, cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, cu privire la competența instanței de contencios constituțional de a se pronunța asupra textelor de lege modificate ori abrogate dar care continuă să-și producă efecte în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, Curtea urmează a se pronunța asupra constituționalității textelor de lege cu care a fost sesizată.

Astfel, Curtea constată că, în esență, criticile autorului excepției de neconstituționalitate vizează condițiile de calcul al pensiei, considerând că reglementarea ar fi fost mai bună dacă punctajul mediu anual s-ar fi raportat doar la ultimii ani de activitate, iar nu la întreaga perioadă de cotizare. De asemenea, consideră că pensia ar trebui să aibă un quantum mai mare, care să satisfacă mai bine nevoile pensionarilor.

Față de această critică, Curtea reține că, în realitate, autorul excepției urmărește modificarea prevederilor de lege criticate, aspect ce excedează competenței instanței de contencios constituțional, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992.

De altfel, Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, stabilirea condițiilor și criteriilor de acordare a dreptului la pensie, inclusiv a modalităților de calcul al pensiei revine competenței exclusive a legiuitorului. Acesta, în considerarea unor schimbări intervenite în posibilitățile de acordare și dimensionare a drepturilor de asigurări sociale, poate modifica, ori de câte ori consideră că este necesar, criteriile de calcul al quantumului pensiei, dar cu efecte numai pentru viitor. Prin urmare, ține de opțiunea legiuitorului stabilirea veniturilor realizate de titularii dreptului la pensie care se includ în baza de calcul pentru stabilirea quantumului pensiilor.

În sensul celor arătate este și Decizia Curții Constituționale nr. 346 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 3 aprilie 2009, dar și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, instanța de la Strasbourg a statuat că pensia constituie un „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin Hotărârea din 12 aprilie 2006, pronunțată în cauza „*Stec și alții contra Regatului Unit al Marii Britanii*”, paragraful 53 și Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în cauza „*Muñoz Diaz contra Spaniei*”, a reținut însă că art. 1 din Protocolul adițional la Convenție nu presupune și dreptul de a dobândi o pensie de un anumit quantum. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că este la libera apreciere a statului de a decide cu privire la aplicarea oricărui regim de securitate socială sau de a alege tipul sau quantumul beneficiilor pe care le acordă în oricare dintre aceste regimuri. În același sens, prin Hotărârea din 7 februarie 2012, pronunțată în cauza „*Frimu și alții contra României*”, paragraful 41, Curtea a reținut că statele dispun de o marjă largă de apreciere în reglementarea politicii lor sociale. Astfel, dată fiind cunoașterea directă a propriei societăți și a nevoilor sale, autoritățile naționale sunt, în principiu, cel mai bine plasate pentru a alege mijloacele cele mai adecvate în atingerea scopului stabilirii unui echilibru între cheltuielile și veniturile publice, iar Curtea respectă alegerea lor, cu excepția cazului în care aceste mijloace se dovedesc în mod evident lipsite de un temei rezonabil.

În sfârșit, Curtea constată că și celelalte susțineri ale autorului excepției referitoare la modul în care statul a administrat anumite proprietăți sunt inadmisibile. Astfel, pe calea controlului de constituționalitate a legilor, Curtea realizează o analiză a conformității actelor normative cu prevederile constituționale, neavând atribuția, în spiritul principiului separației puterilor în stat, de a sancționa politica statului în diverse domenii ce nu fac obiectul reglementării analizate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor capitolului IV secțiunea a 6-a — „Calculul pensiilor” din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Mihail-Mugur-Păstorel Lazăr în Dosarul nr. 55.593/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 788

din 27 septembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 239/2009 pentru modificarea art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 239/2009 pentru modificarea art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, excepție ridicată de Mihaela Zamfir în Dosarul nr. 26.833/3/2009* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 449D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că tratamentul juridic diferențiat instituit de lege este justificat, dând expresie situațiilor obiectiv diferite în care se află familiile cu copii din sarcini gemelare față de cele cu copii din sarcini succesive ori adoptați.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 decembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 26.833/3/2009*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 239/2009 pentru modificarea art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului.**

Excepția a fost ridicată de Mihaela Zamfir cu prilejul soluționării recursului formulat de Agenția de Prestații Sociale a Municipiului București împotriva Sentinței civile nr. 1.780 din 2 mai 2011, pronunțată de Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 26.833/3/2009*.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate, care stabilesc

acordarea unei indemnizații unice, indiferent de numărul de copii născuți dintr-o naștere multiplă, creează o discriminare a acestor copii în raport cu cei născuți succesiv sau adoptați, precum și între părinții acestor copii. Astfel, arată că în cazul copiilor născuți succesiv sau adoptați se acordă o indemnizație separată pentru fiecare copil. În sprijinul celor arătate invocă jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, care a constatat nelegalitatea prevederilor art. 3 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2006, prevederi care defineau noțiunea de „naștere”, reținând în același timp că și copiii născuți dintr-o sarcină multiplă au dreptul să beneficieze de aceleași drepturi ca un copil născut dintr-o sarcină simplă sau adoptat, respectiv de o indemnizație de îngrijire pentru fiecare copil. Prevederile Legii nr. 239/2009 încalcă totodată și dispozițiile constituționale care consacră dreptul la respectarea vieții private și a vieții de familie, precum și dreptul la un nivel de trai decent. În acest sens, arată că „a aloca mai puțin pentru familiile aflate într-o situație mai dificilă, dată de tot ceea ce înseamnă a crește, îngriji și educa mai mulți copii deodată, înseamnă a condamna acea familie la a trăi sub limita decenței și a încălca legea supremă”. În sfârșit, consideră că sunt încălcate și dispozițiile art. 49 alin. (1) din Constituție referitoare la protecția tinerilor și a copiilor.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că indemnizația prevăzută de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 constituie un drept al părintelui aflat în concediul pentru creșterea și îngrijirea copilului minor, indemnizația fiind acordată părintelui în considerarea faptului că nu mai desfășoară activități lucrative, pentru o durată de cel mult doi sau trei ani. În plus, instituirea unei indemnizații unice pentru creșterea și îngrijirea copilului este aplicabilă atât copiilor proveniți din sarcini multiple, cât și în cazul celor proveniți din sarcini unice sau adoptați, soluția legislativă diferind sub aspectul cuantumului indemnizației și sub aspectul duratei acordării, în cazul nașterilor succesive.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale prin deciziile nr. 1.202/2008, nr. 1.145/2010, nr. 1.119/2011 și nr. 937/2006, arată că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 239/2009 pentru modificarea art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 15 iunie 2009.

Dispozițiile de lege criticate au următoarea redactare:

Articol unic: „*1. Articolul 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.008 din 14 noiembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 7/2007, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:*

«*Art. 2. — Cuantumul indemnizației prevăzute la art. 1 alin. (1) se majorează cu 600 lei pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină gemelară, de tripleți sau multipleți, începând cu al doilea copil provenit dintr-o astfel de naștere.*»

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi de lege sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 47 alin. (1) referitor la dreptul la un nivel de trai decent și art. 49 alin. (1) referitor la protecția copiilor și a tinerilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.008 din 14 noiembrie 2005, a fost modificat prin dispozițiile art. III pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative care reglementează acordarea de beneficii de asistență socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 30 decembrie 2011, păstrându-se însă soluția legislativă criticată. Astfel, în prezent, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 are următoarea redactare: „*Cuquantumul indemnizației prevăzute la art. 1 alin. (1) se majorează cu 1,2 ISR pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină gemelară, de tripleți sau multipleți, începând cu al doilea copil provenit dintr-o astfel de naștere.*”

Autorul excepției consideră că aceste prevederi de lege sunt discriminatorii, întrucât nu prevăd acordarea unei indemnizații separate pentru fiecare copil, așa cum legea acordă copiilor născuți din sarcini succesive ori celor adoptați.

În realitate, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, la momentul invocării excepției de neconstituționalitate, situația persoanelor care dădeau naștere unui alt copil pe parcursul duratei de acordare a concediului și indemnizației pentru un copil născut anterior, ori a celor care adoptau mai mulți copii în această perioadă — situații comparabile cu cele ale persoanelor cu nașteri multiple — era mai defavorabilă, întrucât aceștia nu beneficiau de o indemnizație suplimentară pentru cel de-al doilea copil până la terminarea perioadei de concediu acordate pentru copilul născut anterior.

Tocmai pentru a înlătura această situație discriminatorie, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 495 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 20 iunie 2012, a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, reținând că „se creează o inegalitate

nejustificată între familiile cu copii născuți dintr-o sarcină gemelară, de tripleți sau multipleți, unde indemnizația se majorează începând cu al doilea copil, în timp ce pentru familiile în care, în intervalul de 2 ani, ulterior nașterii unui copil se naște al doilea copil încetează acordarea indemnizației pentru primul copil, ceea ce este de natură a crea o situație discriminatorie, în defavoarea atât a copilului, cât și a mamei”. Ca atare, Curtea a constatat că reglementarea criticată contravine dispozițiilor art. 16 și ale art. 49 din Constituție, „întrucât instituie o discriminare evidentă și nepermisă între copiii rezultați din nașteri multiple și cei rezultați din nașteri simple, fără existența unei justificări obiective și rezonabile”.

Având în vedere toate acestea, Curtea constată că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate vizând încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

Desigur, Curtea nu ignoră cele reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție, care, prin Decizia nr. 26 din 14 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 20 din 10 ianuarie 2012, a arătat că „acordarea, pentru perioada scursă de la intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 și până la intrarea în vigoare a Legii nr. 239/2009 a unei singure indemnizații lunare, indiferent de numărul de copii rezultați în urma unei nașteri, nu poate fi concepută, o asemenea interpretare echivalând cu instituirea și menținerea unui tratament discriminatoriu (prin introducerea de distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă), pe de-o parte, între copiii proveniți din sarcini simple și sarcini multiple și, pe de altă parte, între copiii rezultați din sarcini multiple aflați în întreținerea părinților firești și cei adoptați, încredințați în vederea adopției, dați în plasament ori în plasament în regim de urgență sau aflați sub tutelă”.

Curtea constată însă că aceste considerente nu aveau în vedere reglementarea adoptată prin Legea nr. 239/2009, când

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 239/2009 pentru modificarea art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, excepție ridicată de Mihaela Zamfir în Dosarul nr. 26.833/3/2009* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unui teren, aflat în administrarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret — Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu”, din domeniul privat al statului în domeniul public al acestuia și transmiterea din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret — Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu” în domeniul public al municipiului București și în administrarea Consiliului General al Municipiului București

Având în vedere art. 2 și art. 5 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 700/2011 privind trecerea unei părți de imobil, aflată în administrarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret — Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu”, din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 8 alin. (1) și al art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, al art. 867 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, precum și al art. 80 alin. (15) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Terenul în suprafață totală de 52.358 mp, transmis în folosință gratuită către Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., pe toată durata realizării investiției „Sală de sport multifuncțională” — Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu”, revine de drept în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret — Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu”.

Art. 2. — (1) Se aprobă trecerea unui teren în suprafață totală de 52.358 mp, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret — Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu”, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în domeniul public al municipiului București și în administrarea Consiliului General al Municipiului București, în vederea realizării obiectivului de investiții „Sală de sport polivalentă”.

(2) Predarea-preluarea terenului prevăzut la alin. (1) se face pe bază de protocol încheiat între Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret prin Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu” și Consiliul General al Municipiului București, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

(3) În termen de 30 de zile de la preluarea terenului se va proceda la înscrierea în cartea funciară a dreptului de proprietate publică în favoarea municipiului București și a dreptului de administrare în favoarea Consiliului General al Municipiului București, în condițiile legii.

Art. 3. — (1) Consiliul General al Municipiului București are obligația de a realiza obiectivul de investiții privind construirea

unei săli polivalente din bugetul propriu și din alte surse, în condițiile legii.

(2) Consiliul General al Municipiului București va începe realizarea obiectivului de investiții în termen de un an și îl va finaliza în termen de 3 ani de la momentul transmiterii terenului prevăzut la art. 2 alin. (1).

(3) După efectuarea recepției, obiectivul de investiții „Sală de sport polivalentă” va fi înscris în domeniul public al municipiului București și în administrarea Consiliului General al Municipiului București.

Art. 4. — (1) Consiliul General al Municipiului București va asigura gratuitatea pentru desfășurarea de competiții internaționale organizate de federațiile sportive naționale în incinta sălii polivalente, cu plata utilităților în baza unui contract încheiat pentru fiecare eveniment în parte.

(2) Consiliul General al Municipiului București va asigura, în măsura posibilităților, gratuitatea folosirii spațiilor necesare antrenamentelor federațiilor sportive naționale, respectiv structurilor sportive de drept public în competițiile sportive internaționale, în incinta sălii polivalente, cu plata utilităților în baza unui contract încheiat pentru fiecare eveniment în parte.

Art. 5. — (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului va verifica și controla periodic, prin Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret, modul de folosire a terenului transmis în domeniul public al municipiului București și în administrarea Consiliului General al Municipiului București.

(2) În situația în care în urma controlului se constată că terenul transmis potrivit art. 2 alin. (1) nu este folosit în conformitate cu destinația acestuia, terenul respectiv revine de drept în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului —

Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret — Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu”.

la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,

Ecaterina Andronescu

Ministrul administrației și internelor,

Mircea Dușa

Ministrul delegat pentru administrație,

Radu Stroe

Ministrul dezvoltării regionale și turismului,

Eduard Hellvig

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

București, 20 noiembrie 2012.

Nr. 1.117.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale terenului aflat în administrarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret — Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu”, care se transmite în domeniul public al municipiului București și în administrarea Consiliului General al Municipiului București

Nr. crt.	Nr. M.F.	Codul de clasificare	Persoana juridică în a cărei administrare se află imobilul	Persoana juridică în a cărei administrare trece imobilul	Locul unde este situat imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului
1.	34202 — parțial	8.29.06	Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului (CUI 13729380) — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret (CUI 26604620) — Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu” (CUI 4203890)	Domeniul public al municipiului București și în administrarea Consiliului General al Municipiului București (CUI 4267117)	Bd. Basarabia nr. 37—39, sectorul 2, București	Spațiu de siguranță în jurul turnului de parașutism Suprafață totală — 33.937 mp C.F. nr. 216353
2.	34203 — parțial	8.29.06	Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului (CUI 13729380) — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret (CUI 26604620) — Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu” (CUI 4203890)	Domeniul public al municipiului București și în administrarea Consiliului General al Municipiului București (CUI 4267117)	Bd. Basarabia nr. 37—39, sectorul 2, București	Drumuri și alei de acces pentru sportivi și public Suprafața — 342 mp C.F. nr. 216353
3.	34214 — parțial	8.29.06	Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului (CUI 13729380) — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret (CUI 26604620) — Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu” (CUI 4203890)	Domeniul public al municipiului București și în administrarea Consiliului General al Municipiului București (CUI 4267117)	Bd. Basarabia nr. 37—39, sectorul 2, București	Drumuri și suprafețe betonate în suprafață de 2.231 mp și spații verzi în suprafață de 7.290 mp C.F. nr. 216353

Nr. crt.	Nr. M.F.	Codul de clasificare	Persoana juridică în a cărei administrare se află imobilul	Persoana juridică în a cărei administrare trece imobilul	Locul unde este situat imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului
4.	102430 — parțial	8.29.06	Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului (CUI 13729380) — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret (CUI 26604620) — Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu” (CUI 4203890)	Domeniul public al municipiului București și în administrarea Consiliului General al Municipiului București (CUI 4267117)	Bd. Basarabia nr. 37—39, sectorul 2, București	Teren cu zgură, în suprafață de 690 mp C.F. nr. 216353
5.	102437 — parțial	8.29.06	Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului (CUI 13729380) — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret (CUI 26604620) — Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu” (CUI 4203890)	Domeniul public al municipiului București și în administrarea Consiliului General al Municipiului București (CUI 4267117)	Bd. Basarabia nr. 37—39, sectorul 2, București	Spații verzi — 7.868 mp C.F. nr. 216353

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII
REGIONALE ȘI TURISMULUI
Nr. 1.479 din 13 august 2012

MINISTERUL AFACERILOR
EUROPENE
Nr. 994 din 1 octombrie 2012

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 1.487 din 12 noiembrie 2012

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor și al ministrului economiei și finanțelor nr. 850/3.641/2008 pentru aprobarea categoriilor de cheltuieli eligibile în cadrul axei prioritare „Asistență tehnică” a Programului de cooperare transfrontalieră România—Bulgaria 2007—2013

Ținând cont de prevederile art. 46 și 56 din Regulamentul (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.260/1999, ale art. 13 din Regulamentul (CE) nr. 1.080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.783/1999 și ale art. 49—53 din Regulamentul (CE) nr. 1.828/2006 al Comisiei din 8 decembrie 2006 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și a Regulamentului (CE) nr. 1.080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul European de Dezvoltare Regională,

având în vedere cheltuielile necesare a fi efectuate în vederea pregătirii viitoarei perioade de programare 2014—2020, în temeiul art. 13 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.631/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, cu modificările și completările ulterioare, al art. 9 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 967/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Europene, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării regionale și turismului, ministrul afacerilor europene și viceprim-ministrul, ministrul finanțelor publice, emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor și al ministrului economiei și finanțelor nr. 850/3.641/2008 pentru aprobarea categoriilor de cheltuieli eligibile în cadrul axei prioritare „Asistență tehnică” a Programului de cooperare transfrontalieră România—Bulgaria

2007—2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 5 ianuarie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 1, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:**

„(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), până la data aprobării regulilor de eligibilitate la nivel național pentru următorul Program aferent perioadei 2014—2020, sunt considerate eligibile și cheltuielile ocazionate de pregătirea viitoarei perioade de programare 2014—2020.”

2. La articolul 3, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Sunt considerate eligibile cheltuielile de personal, inclusiv contribuțiile salariale suportate de către angajat și angajator, ale personalului de conducere și de execuție încadrat cu contract individual de muncă pe durată determinată sau nedeterminată, cu normă parțială ori întreagă de lucru, având atribuții în procesul de gestionare și implementare a Programului, precum și cu atribuții în domeniul pregătirii viitoarei perioade de programare 2014—2020, încadrat în următoarele structuri, dacă sunt respectate prevederile legislației naționale:

- a) Secretariatul tehnic comun;
- b) Punctul de informare;
- c) Autoritatea de management a programului;
- d) Autoritatea națională a programului;
- e) Grupul auditorilor;
- f) controlorii de prim nivel pentru beneficiarii români de proiecte.

(2) Sunt considerate eligibile cheltuielile de personal, inclusiv contribuțiile salariale suportate de către angajat și angajator, ale personalului încadrat cu contract individual de muncă pe durată determinată sau nedeterminată, cu normă parțială ori întreagă de lucru, pentru activitățile adiacente de natură tehnică, financiar-contabilă, juridică sau de audit cu atribuții în implementarea Programului, inclusiv în domeniul pregătirii viitoarei perioade de programare 2014—2020, încadrat în structura Biroului Regional de Cooperare Transfrontalieră Călărași.”

3. La articolul 4, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Cheltuielile efectuate de personalul cu atribuții în domeniul gestionării și implementării Programului, precum și cu atribuții în domeniul pregătirii viitoarei perioade de programare 2014—2020, cu ocazia deplasărilor, pentru transport (inclusiv taxele de transport — bac, pod, parcare, taxe rutiere, taxe de aeroport), cazare și diurnă, sunt considerate eligibile dacă se justifică efectuarea acestora prin documentele justificative prevăzute de legislația națională și procedurile Programului.

(2) Cheltuielile cu deplasarea, de tipul cheltuielilor de transport, cazare și diurnă, sunt eligibile și pentru membrii sau supleanții ori delegații acestora, care participă la ședințele Grupului auditorilor, ale Comitetului comun de monitorizare, ale Comitetului comun de selecție sau ale grupurilor de lucru și subcomitetelor înființate de către acestea, inclusiv pentru

reuniuni, sesiuni de informare sau pregătire, întâlniri tehnice, grupuri de lucru, mese rotunde, evenimente ocazionate de pregătirea viitoarei perioade de programare 2014—2020.”

4. La articolul 5, literele a), c), d), e), f), g) și i) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) cheltuielile pentru efectuarea de studii, analize, rapoarte, în concordanță cu obiectivele Programului, inclusiv cheltuielile ocazionate de întocmirea unor astfel de documente pentru pregătirea viitoarei perioade de programare 2014—2020;

c) cheltuielile cu publicitatea și informarea — organizarea de evenimente, campanii publicitare, cheltuieli aferente paginii de internet a Programului, cheltuieli cu publicațiile și materialele promoționale, inclusiv cheltuielile din această categorie pentru pregătirea viitoarei perioade de programare 2014—2020;

d) cheltuielile efectuate pentru organizarea de reuniuni de lucru ale Comitetului comun de monitorizare, Comitetului comun de selecție, grupurilor de lucru, precum și ale altor comitete înființate pentru gestionarea programului, inclusiv cheltuielile din această categorie pentru pregătirea viitoarei perioade de programare 2014—2020;

e) cheltuielile efectuate cu instruirea personalului implicat în gestionarea și implementarea Programului, inclusiv cheltuielile din această categorie pentru pregătirea viitoarei perioade de programare 2014—2020;

f) cheltuielile efectuate cu traduceri și interpretariat, inclusiv cheltuielile din această categorie pentru pregătirea viitoarei perioade de programare 2014—2020;

g) cheltuielile pentru consultanță și expertiză tehnică, economico-financiară, contabilă, fiscală, juridică, în domeniile necesare gestionării și implementării Programului, inclusiv cheltuielile din această categorie pentru pregătirea viitoarei perioade de programare 2014—2020;

i) cheltuielile pentru servicii informatice: întreținere și reparare echipamente informatice, de comunicații și periferice; întreținere, actualizare și dezvoltare de aplicații informatice, inclusiv cheltuielile din această categorie pentru pregătirea viitoarei perioade de programare 2014—2020.”

5. La articolul 8, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Sunt eligibile cheltuielile cu taxele aferente participării personalului implicat în gestionarea și implementarea Programului la sesiuni de instruire și evenimente direct legate de implementarea Programului, inclusiv cheltuielile cu taxele aferente participării personalului la sesiuni de instruire și evenimente legate de pregătirea viitoarei perioade de programare 2014—2020.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul dezvoltării regionale
și turismului,
Ioan Marcel Boloș,
secretar de stat

Ministrul afacerilor europene,
Leonard Orban

Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru modificarea Metodologiei privind organizarea concursului pentru ocuparea postului de director general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și a posturilor de președinți-directori generali ai caselor de asigurări de sănătate, în vederea îndeplinirii indicatorilor de performanță, încheierea contractelor de management și evaluarea activității acestora, aprobată prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 15/2008

Având în vedere:

— Hotărârea consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 16 din 20 noiembrie 2012;

— art. 26¹ alin. (1) și (4) și art. 33 alin. (1) și (4) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 281 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Metodologia privind organizarea concursului pentru ocuparea postului de director general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și a posturilor de președinți-directori generali ai caselor de asigurări de sănătate, în vederea îndeplinirii indicatorilor de performanță, încheierea contractelor de management și evaluarea activității acestora, aprobată prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 15/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 28 ianuarie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4 alineatul (2) litera a), punctul (iv) va avea următorul cuprins:

„(iv) activitate desfășurată în management de minimum 3 ani;”.

2. La articolul 4 alineatul (3) litera a), punctul (iv) va avea următorul cuprins:

„(iv) activitate desfășurată în management de minimum 3 ani;”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Doru Bădescu

București, 21 noiembrie 2012.

Nr. 770.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

